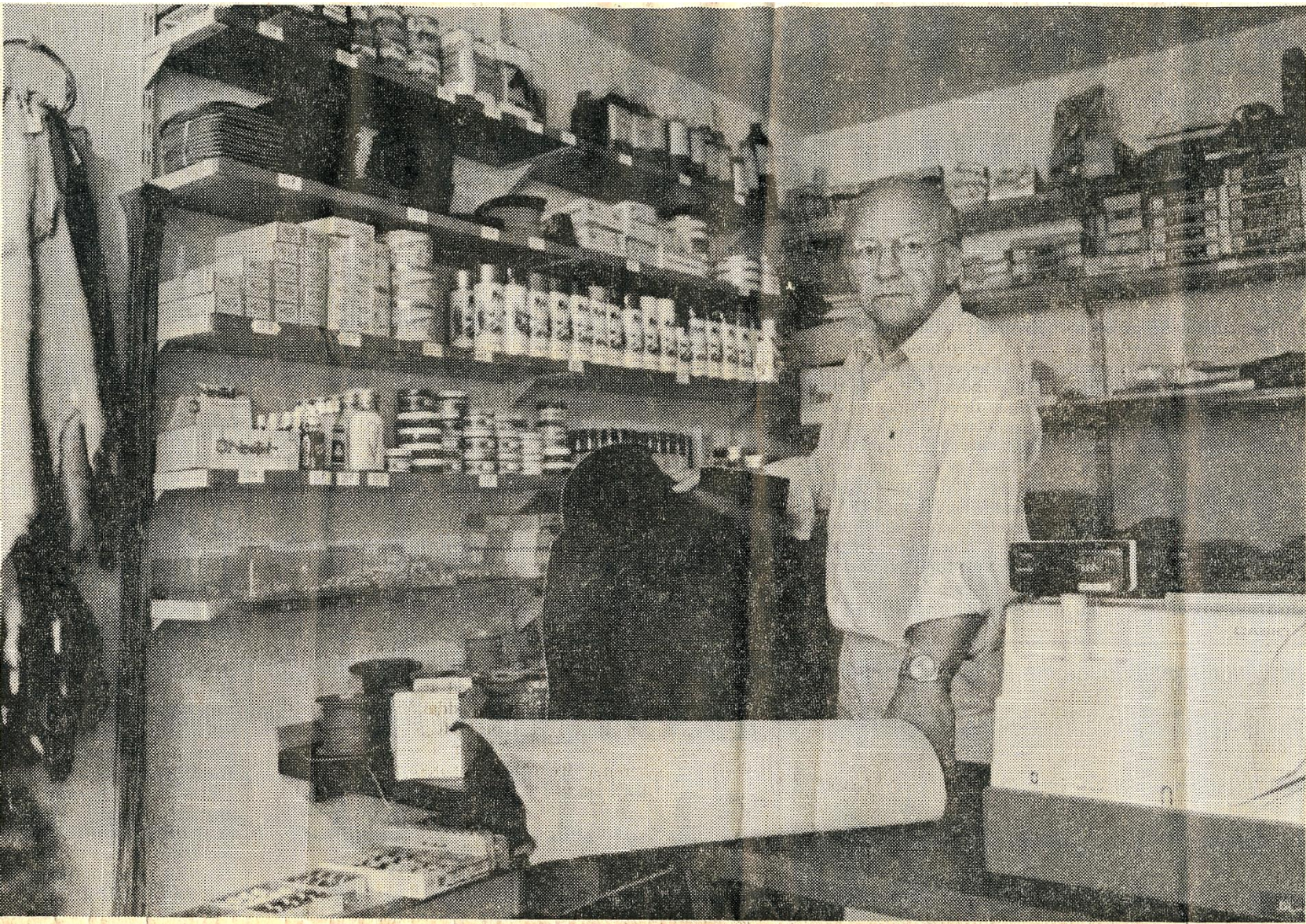

Vagn Pålsson har hevet skindet op på disken i den nye Dreyers Eftf. Inden forretningen åbnede, havde han fået huset fuldstændig sat i stand med nye døre, vinduer og tag osv.

Danmark, men også i de øvrige nordiske lande, blev økonomien rettet op. I de senere år har Pålsson koncentreret sig om sin læderhandel og sin berømmede gode service, samtidig med at han har udvidet varesortimentet med alskens ting og sager til hunde og katte - fra loppepulver og pibedyr til kurve og hundemad. Hans egne to kleine münsterlændere, der er fast »inventar« i forretningen, giver sammen med et jagtblad på reolen et fingerpeg om forretningsmandens fritidsinteresse, og hans job som hundetræner i jagtforeningen medfører naturligvis også en del kunder til både udstyr og gode råd.

13 livremme til Canada

- Jeg tror nok, min butik er den eneste gammeldags læderhandel, der er tilbage i Odense, men da jeg kom i lære, var der syv, fortæller Vagn Pålsson. Folk kender mig, og derfor kan jeg ikke sælge plastictasker, selv om jeg har prøvet, for det er ikke den slags, man kommer efter. Jeg tror forresten heller ikke, jeg er dårlig til at give indtryk af, at jeg ved, hvad jeg snakker om, og så tager jeg mig altid god tid til hver enkelt kunde.

Så god tid, som han kom til at ofre på en enkelt person i fjor, bliver dog alligevel de færreste tilmålt. Det var en canadier på turistbesøg i Odense, og han kom ind i læderhandelen, fordi han var kommet hjemmefra uden livrem.

- Så lavede jeg jo en til ham, mens han så til, og magen til begejstring har jeg aldrig oplevet, beretter Vagn Pålsson. Tænke sig, at han nu ejede noget, han havde set blive lavet med hænderne! Resten af tiden, han var i Odense, kom han hver dag, og han rejste hjem med 13 af mine livremme.

Det var også en livrem, det gjaldt, da jeg for nylig nær var kommet galt af sted på grund af min rapkæftethed. Der kom et par ind i butikken og brokkede sig over, at det var umuligt nogetsteds at få en livrem, der var stor nok, og der var heller ingen af mine, der var lange nok. Så var det altså, det røg ud af mig, at han ikke skulle have en livrem, men en buggjord til en hest. Manden begyndte at blive stram i betrækket, men så gav konen sig til at grine, det vendte hele situationen, og jeg lavede naturligvis en livrem til ham.

Han hjælper gerne med lidt af hvert

Læderhandler med udstrakt service - på gammeldags maner

Af LISBET HOLT
Foto: ROBERT WENGLER

- Åh, sikke dejligt at du bare er flyttet. Vi var bange for, at du var holdt helt op...

Denne bemærkning hører læderhandler Vagn Pålsson jævnlige, efter at han den 16. juni flyttede fra sin hidtidige forretning i Gravene til Asylgade 18 i Odense, og efter en stund i hans nærhed forstår man så godt, at kunderne nødtigt ville undvære ham. For hvor går man ellers hen og får sat en ny lås i kufferten eller et spænde på bæltet, køber en ny hælkappe til forlængelse af levetiden for de højtel-skede gamle sko, et par fingertutter eller nogle nitter eller andre af de mange dimser, Pålsson gemmer i de 161 skuffer - med gennemsnitligt fem rum i hver - i kontorets skuffedarium. Kan han på nogen mulig måde klare et problem for folk, ja, så gør han det, også selv om det somme tider drejer sig om noget, der falder uden for hans gebet.

- Du kommer altså til at

hjælpe mig, er nok den sætning, otte ud af ti kunder i min butik, indleder med, fortæller læderhandleren. Nu har jeg jo en gang fået skyld for at kunne hjælpe med lidt af hvert, og i de allerfleste tilfælde kan man da også altid finde på noget. Jeg er personligt meget kritisk, nok lidt af en perfektionist, og derfor vil jeg

aldrig være med til at lave noget, jeg ikke selv ville gå med. Jeg har fået mange sjove opgaver i mine dage, ikke bare om lædervarer, men også om lidt smedearbejde og meget andet af den slags ting, man ikke kan få lavet andre steder, fordi der ikke er penge i det.

Vagn Pålsson vil godt indrømme, at det har været

»Trolde« og »Sidse« har deres kurv stående i butikken, der også sælger udstyr til hunde, og ind imellem ekspeditionerne bliver der tid til lidt leg. I øvrigt er det rart at være butikshund, for der falder mange klap af i dagens løb...

lidt vemodigt at flytte fra Gravene, fra Danmarks ældste læder- og skindhandel, som blev etableret i baghuset i 1779, og som har været i familiens eje, siden hans far Peter Charles Laurids Pålsson overtog den i 1915. Få år forinden havde sundhedsmyndighederne nedlagt det tilhørende garveri, der var blevet indrettet i baghuset, da forhuset i 1884 blev bygget om til forretning. Vagn Pålsson er selv udlært hos sin far og overtog læderhandelen efter dennes død i 1947 - efter et par korte afstikkere til Maribo, Århus og København for at lære mere om branchen og efter at have været i livgarden. Her blev han i øvrigt interneret nogle måneder i 1943, og efter krigen blev han genindkaldt som motorordonnans og sendt til grænsen, hvor garden afløste den svenske brigade et halvt år.

- Da jeg fik forretningen, havde vi mest håndværker- og mindre detailhandel, og jeg rejste selv nogle år ud på landet og solgte skind til bl. a. sadel- og træskomagere, mindes han. Men hele branchen var i tilbagegang, dels på grund af, at der kom billigt fabriksfodtøj, dels fordi traktorerne afløste hestene i landbruget, så mange både sko- og sadelmagere måtte give op. Tilbagegangen fortsatte i 50'erne, og så var der jo ikke andet at gøre end at satse mere på privat handel.

Dreyers Eftf., som forretningen hedder, klarede sig dog igennem, nok ikke mindst fordi Vagn Pålsson fik sat en række småopfindelser i produktion. Takket være bl. a. læderbetræk til en bestemt og meget populær type lighter, albuelapper og ærmekanter af ruskind og andre småting, som blev afsat ikke alene i